

informator

**WSPÓŁCZEŚNI
PISARZE
KIELECCZYNY**

WYDZIAŁ OŚWIATY, WYCHOWANIA I KULTURY
PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ
MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
W RADOMIU

WSPÓŁCZEŚNI
P I S A R Z E
KIELECCZYNY

INFORMATOR

RADOM

1973

Zespół Redakcyjny

Ludomiła Holtzer, Danuta Tomczyk, Maria Kościńska

Okladkę projektował: Andrzej Minajew



82 (081)

~~12011~~

760

~~8484~~

821.162.1 (081)

918-052

SPIS TREŚCI

	Str.
Słowo wstępne	5
Sylwetki pisarzy	9
Sylwester Banaś	10
Marian Baran	11
Wincenty Burek	12
Stanisław Dąbrowski	13
Zofia Drózd-Satanowska	14
Ryszard Fatyga	15
Jan Gauze	16—17
Jan Maria Gisges	18—19
Bogdan Hamera	20
Henryk Jachimowski	21
Elżbieta Jackiewiczowa	22—23
Wiesław Jażdżyński	24—25
Jerzy Jędrzejewicz	26—27
Jan Jaźwiec	28
Jan Koprowski	29—31
Ada Kopcińska	32
Bogusław Kuczyński	33
Jadwiga Korczakowska	34—35
Czesław Michniak	36
Ryszard Miernik	37
Stanisław Mijas	38—39
Zygmunt Mikulski	40
Walenty Zygmunt Milenuszkin	41
Józef Morton	42—43
Stanisław Mioduszeński	44
Edmund Niziurski	45—47
Klemens Oleksik	48
Józef Ozga-Michalski	49—51
Jan Bolesław Ożóg	52—54
Tadeusz Papier	55
Bogdan Pasternak	56
Zacheusz Pawlak	57

d 124/73

	Str.
Stefania Perzanowska	58—59
Andrzej Piwowarczyk	60
Krystyna Salaburska	61
Stanisław Skoneczny	62—64
Halina Snopkiewicz-Gałka	65
Józef Stompor	66
Malwina Szczepkowska	67
Andrzej Szczypiorski	68
Konstanty Tarnowski	69
Andrzej Wasilewski	70
Janina Wójcicka	71
Leon Wudzki	72
Andrzej Zatorski	73
Zygmunt Zeydler-Zborowski	74
Tadeusz Zimecki	75—77
Bibliografia	79

Kieleccyzna szczyti się wysokim miejscem w dziejach kultury polskiej. Był czas, kiedy przewodziła wśród najpierwszych regionów kulturalnych kraju zaskakując twórczą wielostronnością, odkrywczością i bogactwem talentów. Czarnolas z Janem Kochanowskim, Nagłowice z Mikołajem Rejem, a po okresie regresu: Niegosławice z Adolfem Dygasińskim, Strawczyn ze Stefanem Żeromskim — to najwyższe wzloty i to nie tylko w regionie ale w całym dorobku kultury narodowej. A przecież te najwyższe wykwitły literackie nie wyrastały z jałowego podglebia, nie rodziły się z niczego. Literacka rodzina Morsztynów, Wespazjan Kochanowski, Jan Gawiński, Jan Chryzostom Pasek, Stanisław Konarski, Hugo Kołłątaj, Wincenty Reklewski, Kazimierz Laskowski, Walery Przyborowski, Ignacy Maciejewski (Sewer), Włodzimierz Perzyński, Maria Ilnicka, Oskar Kolberg, Maria Komornicka, Bruno Jasieński — to tylko niektórzy z liczego pocztu twórców różnymi węzłami zespolonych z tą ziemią i jej bezwzględnie wiernych.

Sztucznym zabiegiem byłoby mimo to udowadnianie istnienia regionalnej literatury Kieleccyzny. Nigdy takiej nie było i być nie musiało. Na ziemiach tych dokonywał się bezpośredni proces tworzenia kultury narodowej, najwyższych wartości bez potrzeby pośrednictwa odrębności regionalnych. Doszukiwanie się jej specyfiki jest potrzebne i użyteczne o tyle, o ile uściśla i pogłębia wiedzę o naszym wkładzie w ogólne dzieło kultury narodowej. Inne rozumowanie jest pomniejszaniem przeszłości kulturalnej, sprowadzaniem jej do patrykularyzmu paru pomniejszych pisarzy.

Po Żeromskim jakby wyczerpały się zasoby vitalności literackiej krainy Gór Świętokrzyskich, nastąpił odpływ. Można upatrywać wiele przyczyn tego zjawiska, szukać ich w sferze sytuacji społecznej, nędzy i zapóźnieniu cywilizacyjnemu regionu, jego peryferyjności i wyjałowieniu z twórczych sił przyciągniętych do głównych ośrodków dyspozycyjnych i kulturalnych odbudowującego się kraju. Faktem pozostanie wąziutka strużka życia kulturalnego, sącząca się zresztą tylko w głównych miastach regionu, i prawie zupełne milczenie literatury.

Ale życie społeczne nie znosi pustki. W latach trzydziestych, w odruchu samoobrony kulturalnej, pojawiła się młodzież literacka z dorobkiem skromnym ale rokującym możliwość twórczego dojrzewania. Niech za przykład posłużą radomscy „żagwiarze”, grupa poetów, między innymi Juliusz Jaśkiewicz, Andrzej Piwowarczyk i Stanisław Skoneczny, skupiona

wokół pisma „Zagwie” (1938—1939) lub kielecka grupa poetycka „Gołoborze” z Józefem Ozgą-Michalskim autorem tomu opowiadań „Łysica gwarzy”.

Dużo kontrowersji w świecie literackim wywołała twórczość Witolda Gombrowicza, autora szeregu opowiadań i groteskowo-satyrycznej powieści „Ferdydurke”. Poszukując własnej formy wypowiedzi odkształcał tradycyjne wzorce stylizacyjne, wykorzystywał kakofonię stylów i tonów wypowiedzi operując nimi obok różnorodnych schematów fabularnych. Ale z tego pozornego chaosu i absurdalności wynikały odkrywcze treści, głównie w sferze psychologicznej. Eksperymenty i propozycje Gombrowicza wywarły duży wpływ na młodych pisarzy wywodzących się z przeintelektualizowanych środowisk.

Alte to odradzanie się w nowym pokoleniu twórczości literackiej Kielecczyny było dziełem ludzi wyrostłych nie tylko z szlacheckiego lub inteligenckiego środowiska. Mieli w nim wybitny, jeżeli już nie podstawowy, udział synowie chłopscy. Wyrosli w drugim pokoleniu samorodnych budzieli świadomości obywatelskiej wsi popańszczyźnianej, objawili pełną dojrzałość swojej klasy, a przez podniesienie do poziomu literatury pięknej motywów doświadczeń historycznych, tradycji kulturalnej, psychiki i wrażliwości ludu — nobilitowali ją w świadomości społecznej. Stanisław Pięta, wybitny poeta i prozaik, autor „Młodości Jasia Kunefata”, przypisany swej ziemi, wierny chłopskiemu losowi i „zgrzebnej ojcowiznie”, a jednocześnie nadążający za przemianami w życiu wsi i narodu, był najbardziej reprezentowanym przedstawicielem tych nowych sił w literaturze. Szedł mu w sukurs Stanisław Czernik, poeta-autentysta, redaktor „Okolicy Poetów”, później powieściopisarz i badacz literatury ludowej. W tym nurcie objawił się Józef Ozga-Michalski i paru innych pisarzy i poetów, jak Wincenty Burek, Marian Kubiński i Józef Morton.

Także i po wojnie Kielecczyna nie wykształciła własnego środowiska literackiego, choć było koło tego dużo starań i zabiegów. Radomska grupa młodych pisarzy ze S. Skonecznym, A. Piwowarczykiem i J. B. Ożogiem rozproszyła się po Polsce, upadł kielecki Klub Literacki dr Jerschiny, efemerydą okazał się miesięcznik „Ziemia Kielecka”, nie wniósł też stałych efektów istniejący od 1948 roku Klub Literacki w Radomiu. Trwałym i żywotnym zjawiskiem okazało się dopiero „Ponidzie”, klub młodych twórców z Ryszardem Miernikiem i Henrykiem Jachimowskim. Niełatwo wychować więc pisarza, ale jeszcze trudniej utrzymać w środowisku oddalonym od głównych nurtów życia kulturalnego. Dlatego też Kielecczyna, choć płodna w literackie talenty, bezpośrednio ma nikły udział we wspólnym piśmiennictwie literackim.

Organizowane po raz pierwszy Radomskie Dni Książki Pisarzy Kielecczyny mają stać się okazją innego spojrzenia na problem uczestnictwa regionu w kulturze. Kilkunastu pisarzy zaproszonych z różnych środowisk

literackich kraju, wrosniętych w te środowiska i żyjących ich problemami, posiada szczególny wyróżnik: nieobojętny stosunek do Kielecczyny. Jedni tu ujrzeni światło dzienne i często zaznali gorzkość niegościnnosci ziemi rodzinnej, innych związała z tym terenem walka, praca, chleb, jeszcze inni ulegli poprostu jej niezaprzeczalnemu pięknu. Wszyscy wynieśli od nas ten swoisty smak ziemi nasiąkniętej, jak nigdzie, przeszłością, wiedzę o życiu i ludziach, koloryt pejzażu, do którego czasem po barbarzyńsku wkroczył przemysł, czystość jasnych wspomnień najbliższej ojczyzny, tej od snów, matczynego serca czy spracowanej zadumy ojców. Stanowi to niebagatelny ładunek psychiczny, wiążący nieobecnych na co dzień z ziemią pierwszych uniwersytetów.

Jest kilka powodów podkreślających rangę zamierzenia. Twórczość prozaików i poetów, nazywanych chyba nie tylko umownie: kieleckimi, w różnej proporcji ale zawsze związana jest z regionem, a poza tym reprezentuje współczesne tendencje rozwojowe literatury polskiej i już przez to godną jest poznania. Poznać ten dorobek to znaczy prześledzić przetworzone artystycznie narodowe doświadczenia, wnioski wynikające z powszedniego trudu, kłopotów czy radości obywateli. Tej samowiedzy nigdy nie jest za dużo, a szczególnie brakuje jej młodzieży. Z drugiej strony kontakt literatów z Radomiem, jego problemami, ludźmi, konfliktami — to nie tylko okazja przyswojenia wiedzy o kawałku Polski, ale także możliwość odświeżenia osobistego stosunku do miasta nikomu przecież nieobcego, obiektywnego ocenienia dokonanych zmian. Także o tych sprawach, obok skomplikowanych problemów wieku dwudziestego, wiedzy o człowieku i jego współczesnych niepokojach będą rozmawiać ze swoimi pisarzami czytelnicy Radomia.

TOMASZ PALACZ

SYLWETKI PISARZY

Informator towarzyszy Radomskim Dniom Książki Pisarzy Kielecczyny i jako taki nie rości sobie pretensji do pełnej informacji o wszystkich twórcach Kielecczyny i z Kielecczyną związanych. Przedstawia jednak dość wyczerpująco prozaików i poetów o większym dorobku twórczym. Pomija się natomiast pisarzy ludowych oraz, z niewielkimi odstępstwami, krytyków literackich, publicystów, autorów literatury wspomnieniowej i naukowej. Te dziedziny twórczości odkładamy do innej okazji.

Sylwetki pisarzy przedstawiamy w układzie alfabetycznym. Każdy opis składa się z krótkiej informacji biograficznej i spisu samodzielnie wydanych utworów w zasadzie do 1970 roku.

Sylwester Banaś

Prozaik.

Autor książek dla dzieci i młodzieży.

Publicysta.

Urodzony 20 lipca 1921 r. w Czarnej koło Końskich. Z zawodu tokarz i agronom (inż. rolnik). Po wyzwoleniu dyrektor warsztatów mechanicznych, następnie dyrektor Państwowego Ośrodka Maszynowego w Daniszowie, pow. Lipsko, później w Wierzbicy. Obecnie mieszka w Kielcach.

W 1956 r. otrzymał nagrodę literacką Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach, w 1958 r. nagrodę literacką m. Kielc.

Twórczość:

„Przebudzenie”. Dwie opowieści (Czytelnik 1952, 1953, 1954).

„Przemiana”. Sztuka sceniczna w trzech aktach wg opowieści „Stalowy koń”. Adaptacja sceniczna A. Bielawskiej (Czytelnik 1954).

„Białe dymy”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1954, 1955).

„Ludzie z Brzozowej”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1955).

„W rodzinie starego Balcerzaka”. Opowieści (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1956).

„Ostatni z posterunku”. Powieść (Wydawnictwo MON 1961) odznaczona III nagrodą na konkursie Wydawnictwa MON i Komendy Głównej MO)

„W zielonym szalasy”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1963).

„Przyjaciółki z Vb”. Powieść dla dzieci (Nasza Księgarnia 1964).

Marian Baran

Poeta.

Urodzony w 1932 r. w Szczytnikach, pow. Jędrzejów. Po ukończeniu wyższych studiów ekonomicznych zamieszkał w Jędrzejowie, gdzie przez kilka lat pełnił funkcję przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej. Wraz ze Stanisławem Gleniem i Ryszardem Fatygą jest założycielem grupy literackiej „Ponidzie”.

Debiutował w 1962 r. reportażem wydrukowanym w tomie „Dymisja dla anioła”, zawierającym utwory nagrodzone w konkursie Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” i redakcji „Polityka”.

Twórczość:

Utwory poetyckie ogłoszone w almanachu „Nad Nidą” (1963).

„Jemiołę zbierać”. Poezje zawarte w tomie „Szkatułka grupy „Ponidzie” (1965).

Poezje publikowane w czasopismach regionalnych.

Wincenty Burek

Prozaik.

Urodzony 14 października 1905 r. w Ocinku koło Sandomierza. W 1926 r. ukończył gimnazjum w Sandomierzu, a w 1932 r. filologię angielską na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1931 r. dyrektor Państwowego Ogniska Kultury Plastycznej a następnie Ogniska Muzycznego w Sandomierzu. W 1956 r. w redakcji tygodnika „Ziemia Kielecka”. W tym też roku wyjechał do Warszawy.

Debiutował w 1932 r. na łamach czasopisma „Wici” jako prozaik.

Twórczość:

„*Siwy Kaźmirz i insi*”. Wybór opowiadań. Przedmowa Jarosława Iwaszkiewicza (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1956).

„*Droga przez wieś*”. Opowiadania (1935), Posłowie Wiesława Myślińskiego. (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1968).

„*Nawałnica*”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).

Stanisław Dąbrowski

Poeta.

Urodzony 15 sierpnia 1930 r. w Jędrzejowicach koło Opatowa. Ukończył Wyższą Szkołę Ekonomiczną w Sopocie i filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. Jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Gdańskiego.

Debiutował w 1956 r. tomem poezji.

Twórczość:

„*Jedyna miłość*”. Poezje (Czytelnik 1956).

„*Szyderstwa i trwogi*”. Poezje (Wydawn. Morskie 1959).

„*Dno widnokregu*”. Poezje (Wydawn. Morskie 1968).

„*W ciemnościach dnia*”. Poezje (Wydawn. Literackie 1970).

„*Aktorowie w podróży*”. Listy aktorów XVIII i XIX w. (Państw. Instytut Wydawniczy 1969).

Prozaik.

Urodzona 16 grudnia 1910 r. w Kowali koło Radomia. W latach 1924—1929 uczęszczała do Seminarium Nauczycielskiego w Radomiu. W 1937 r. rozpoczęła studia na Wydziale Pedagogicznym Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. W okresie okupacji działaczka podziemia lewicowego, uczestniczka partyzantki nt Wołyniu, redaktor pisma podziemnego „Jeszcze Polska nie zginęła”. W 1944 r. wyjechała do Moskwy i została pracownikiem pisma „Nowe Widnokreśi”. Po powrocie do kraju przebywała w Lublinie. W 1945 r. członek zespołu redakcyjnego dziennika „Rzeczypospolita”. Później w Lidzbarku, Chełmie. W 1947 r. przeniosła się do Warszawy, a w rok później do Opaczy koło Ursusa. W latach 1949—1953 w zespole tygodnika „Żołnierz Polski”. Kierownik literacki „Dziennika Ludowego”. Współautorka powieści radiowej „W Jezioranach”. Posiada wysokie odznaczenia wojskowe polskie i radzieckie.

Twórczość:

- „Zakochani w Pomorzu”. Reportaż; wspólnie z Władysławem Milczarkiem (Czytelnik 1945).
- „Niewydeptane ścieżki”. Ze wspomnień partyzanckich (Panteon 1947, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966, wydanie poprawione 1969).
- „Topiela”. Powieść w czterech tomach (Wiedza 1948, Książka i Wiedza 1951, Czytelnik 1955).
- „Opowieść wierzbowa”. Powieść (Wydawnictwo MON 1952, Czytelnik 1953).
- „Leśna barykada”. Opowiadanie (Wydawnictwo MON 1951).
- „Przyszłość w Kulicach”. Reportaż (1951).
- „Pod wiatr”. Powieść w dwóch tomach (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1953—1954).
- „W Jezioranach”. Powieść wspólnie z zespołem autorów radiowych (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1962).

Poeta.

Urodzony 14 sierpnia 1939 r. w Jarosławiu. Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie. Mieszka w Kielcach, gdzie jest redaktorem Rozgłośni Polskiego Radia. Jest współzałożycielem grupy literackiej „Ponidzie”. Członek Kieleckiego Klubu Literackiego. Debiutował w 1960 r. jako poeta w „Głosie Młodzieży Wiejskiej”.

Twórczość:

- „Zniwa z ugoru”. Poezje zawarte w tomie Szkatułka grupy „Ponidzie” (1965).
- Wiersze publikowane w czasopismach regionalnych.

Urodzony 27 stycznia 1895 r. w Radomiu. W poszukiwaniu „wielkiej przygody” opuścił dom i szkołę i wyjechał do Ameryki Południowej. W 1920 r. powrócił do Radomia. Do 1939 r. urzędnik Dyrekcji Kolei w Radomiu. W latach 1963—1965 prezes Klubu Literackiego w Radomiu, od 1960 r. prezes Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Radomiu. Debiutował w 1925 r. drobnymi opowiadaniem w „Ilustrowanym Kurierze Warszawskim”. W tym okresie zamieszczał również wiersze w „Słowie Radomskim”.

Posiada odznaczenia: „Za zasługi dla Kielecczyzny”, „Zasłużony Działacz Kultury” i „Złoty Krzyż Zasługi”.

Twórczość:

„Na przełaj przez dżunglę”. Powieść (Iskry 1959).
„Brazylia mierzona krokami”. Powieść (Iskry 1961).
„Złożysz przysięgę — będziesz z nami”. (Książka i Wiedza 1973).



Jan Maria Gisges

Poeta.

Prozaik.

Autor sztuk pięknych

Urodzony 15 stycznia 1914 r. w Nisku nad Sanem. Ukończył gimnazjum humanistyczne w Kielcach (1934), a następnie filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. W okresie okupacji pracował na Kielecczyźnie, później w Warszawie, brał udział w licznych akcjach sabotażowych. W latach 1943—1945 więziony w obozach koncentracyjnych: Birkenau, Buchenwald, Ohrdruf, Flossenbürg. Po wyzwoleniu w 1945 r. wrócił do Kielc, gdzie pełnił — funkcję kierownika Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego. Razem z Józefem Ozgą-Michalskim założył Kielecki Klub Literacki, a w 1946 r. był redaktorem naczelnym miesięcznika „Cychry”. Od 1949 r. przebywa w Warszawie, a od 1951 r. pełni funkcję sekretarza generalnego Związku Literatów Polskich.

Debiutował w 1945 r. na łamach pisma Byłych Więźniów Ideowo-Politycznych „Zapomnieć nigdy nie wolno” jako poeta.

Twórczość:

- „*Więzień i chłop*”. Poezje (Kielecki Klub Literacki — 1946).
„*Opowieści krajobrazu*”. Poemat partyzancki (Związek Zawod. Literatów Polskich Oddział Wiejski 1948).
„*Pierwsza miłość*”. Poezje (Czytelnik 1951).
„*Zielone gałęzie*”. Obraz historyczny (Czytelnik 1953).
„*Idącym naprzód*”. Poezje (Czytelnik 1954).

- „*Najbliższa sercu*”. Poezje (Czytelnik 1955).
„*Pora dojrzewania*”. Wybór wierszy (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1956).
„*Modrzewie*”. Poezje (Czytelnik 1959).
„*Jezioro ślad wygładza*”. Jednoaktówka (Wydawnictwo Poznańskie 1960).
„*Kamienni ludzie*”. Dramat (Centralna Poradnia Amatorskiego Ruchu Artystycznego 1961).
„*Osaczeni*”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1962).
„*Rzeczy najmniejsze*”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1963).
„*Brudne śniegi*”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1964).
„*Osty*”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966).
„*Dzień spokojnego słońca*”. Poezje (Wydawnictwo Łódzkie 1967).
„*Spadek*”. Powieść (Państwowy Instytut Wydawniczy 1968).
„*Pamięć serca*”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1968).
„*Przeczuwanie*”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).
„*Wyklęty*”. Powieść cz. 2 „*Spadku*”. (Państwowy Instytut Wydawniczy 1970).
„*Śmiech czyli Kronika zagna i nieoszacowana uczynków wielce pocziwego ćwika statecznego*”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).
Opracował: *Antologia współczesnej liryki świętokrzyskiej* (Kielecki Klub Literacki 1947).

Bogdan Hamera

Prozaik.
Publicysta.

Urodzony 23 marca 1911 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim. Ukończył gimnazjum w Ostrowcu (1928). Do roku 1939 spawacz elektryczny w zakładach ostrowieckich i przy budowie fabryki w Kraśniku. W latach 1934—1938 członek Komunistycznej Partii Polski. W okresie wojny przebywał w Związku Radzieckim. W latach 1943—1953 w Ludowym Wojsku Polskim, skąd wyszedł w 1954 r. w randze majora. W latach 1954—1955 ambasador PRL w Budapeszcie na Węgrzech. Członek zespołu redakcyjnego „Tygodnika Kulturalnego”.

Debiutował w 1931 r. na łamach pisma „Polska Wolność” jako poeta. W 1950 r. otrzymał nagrodę państwową III stopnia za powieść „Na przykład Plewa”.

Twórczość:

„Na przykład Plewa”. Powieść (Książka i Wiedza 1950, 1951; Biblioteka „Chłopskiej Drogi” 1951, 1953).

„Doznania ludzkie”. Opowiadania (Książka i Wiedza 1951).

„Śladami czołgów”. Powieść (Wydawn. MON 1952, 1954).

„Na styku”. Opowiadania z tomu „Doznania ludzkie” (Nasza Księgarnia 1954).

„Chodzenie ze strzelbą”. Opowieści (Iskry 1959).

„Czas wyrzeczeń”. Powieść (Wydawn. MON 1960, 1964).

Henryk Jachimowski

Poeta.
Prozaik.

Urodzony 16 kwietnia 1938 r. w Rożnicy koło Jędrzejowa. Ukończył Studium Nauczycielskie w Kielcach i Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie (filologia polska). Współzałożyciel grupy literackiej „Ponidzie”. Obecnie pełni funkcję wiceprzewodniczącego Klubu Literackiego w Kielcach.

Debiutował w 1959 r. jako poeta w Magazynie Niedzielnym „Słowa Ludu” i „Kamienie”. Otrzymał nagrodę za twórczość poetycką w konkursie im. J. Czechowicza w Lublinie. W 1969 r. otrzymał nagrodę im. Stanisława Piętaka za powieść „Skaza”.

Twórczość:

„Idę po dnie rzeki”. Poezje (Iskry 1965).

„Jaszczury”. Opowiadania (Iskry 1966).

„Skaza”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).

„Pieśni wyśpiewane”. Poezje (Wydawnictwo Łódzkie 1970).

Publikuje często wiersze w czasopismach regionalnych

Elżbieta Jackiewiczowa

Prozaik.
Publicystka.

Urodzona 22 lutego 1902 r. w Nowinach koło Nieświeża. Ukończyła filologię słowiańską na Uniwersytecie Stefana Batoiego w Wilnie. Z zawodu nauczycielka. W okresie okupacji m.in. w Radomiu prowadziła tajne nauczanie. Od 7 lutego 1945 r. do 9 września 1945 w Instytucie Naukowo-Społecznym w Radomiu organizowała życie literackie na terenie miasta (INS miał na celu wszechstronną organizację życia kulturalnego w Radomiu). Potem wizytator, naczelnik wydziału Kuratorium Łódzkiego, następnie naczelnik Wydziału Wychowania w Ministerstwie Oświaty.

Twórczość:

- „Wczorajsza młodość”. Powieść (Nasza Księgarnia 1955, 1956, 1960, 1965, 1968, 1972).
- „Dziewczęta szukają drogi”. Powieść (Nasza Księgarnia 1958, 1961).
- „Tancerze”. Powieść (Nasza Księgarnia 1961, 1969, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1972).
- „Ratuj, Ewo!”. Porady dotyczące życia uczniowskiego (Wydawnictwo Harcerskie 1963, 1964, 1966).
- „Pokolenie Teresy”. Powieść (tajne nauczanie w Radomiu) (Nasza Księgarnia 1965, 1966, 1969, 1971).
- „Dwie miłości”. Powieść (Czytelnik 1968, 1973 Seria z Kotem).
- „Nie wierzą w bociany”. Rozmowy z dziećmi o sprawach płci (Państwowe Zakłady Wydawnictw Lekarskich 1971).



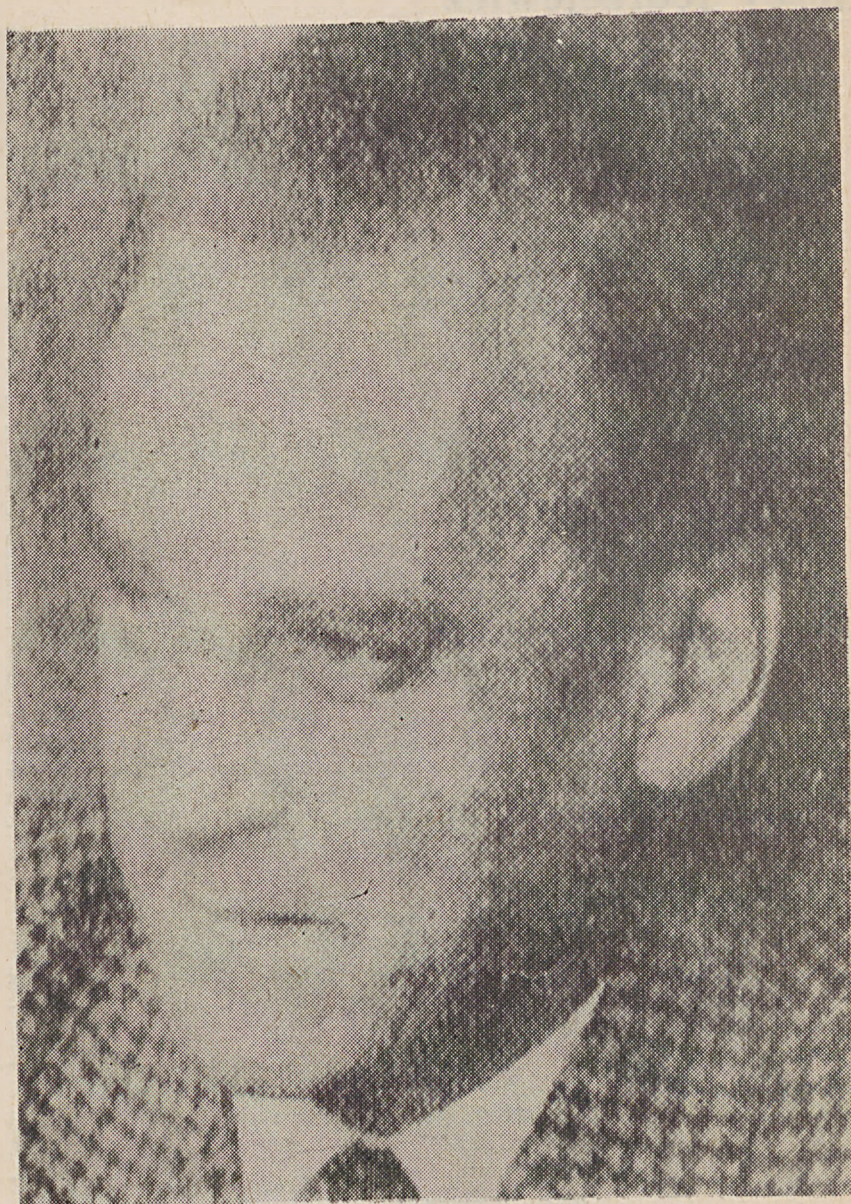
Wiesław Jązdżyński

Prozaik.
Publicysta.

Urodzony 11 września 1920 r. w Kielcach. Ukończył socjologię na Uniwersytecie Łódzkim. W okresie okupacji działał w tajnym nauczaniu; żołnierz Batalionów Chłopskich. Po wyzwoleniu nauczyciel w Szczekocinach. W latach 1945—1954 członek redakcji tygodnika „Wieś”. Redaktor pism łódzkich, działacz społeczny, dyrektor i redaktor naczelny Wydawnictwa Łódzkiego. Debiutował w 1945 r. na łamach „Wsi” jako publicysta.

Twórczość:

- „Dyplom”. Publicystyka. (Czytelnik 1952).
- „Nauczyciele na wsi”. Reportaże (Iskry 1955).
- „W powiatowej Polsce”. Opowiadania (Iskry 1956).
- „Okolice starszego kolegi”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1960, 1967 wyd. popr. i uzupełn.).
- „Umarli nie składają zeznań”. Opowiadania (Wydawnictwo Łódzkie 1961).
- „Nie ma powrotu”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1963).
- „Świątokrzyski polonez”. Powieść (Czytelnik 1965, 1966 Biblioteka Powszechna).
- „Między prawdą a chlebem”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1966).
- „Sprawa”. Powieść (Czytelnik 1969).
- „Pomnik bez cokołu”. (Wydawn. MON 1970).



Jerzy Jędrzejewicz

Prozaik.

Tłumacz literatury rosyjskiej i radzieckiej

Urodzony 2 marca 1902 r. w Bawarii koło Końskich. Studiował na Wydziale Prawa i Wydziale filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Od 15 września 1948 r. do 1 grudnia 1954 r. kierownik literacki sceny radomskiej teatru im. St. Zeromskiego. W latach 1959–1960 członek kolegium redakcyjnego miesięcznika „Ziemia Kielecka”. Obecnie mieszka w Warszawie.

Debiutował w 1927 r. referatem na zjeździe Kół Polonistycznych i w 1947 r. jako publicysta na łamach „Nowin Literackich”.

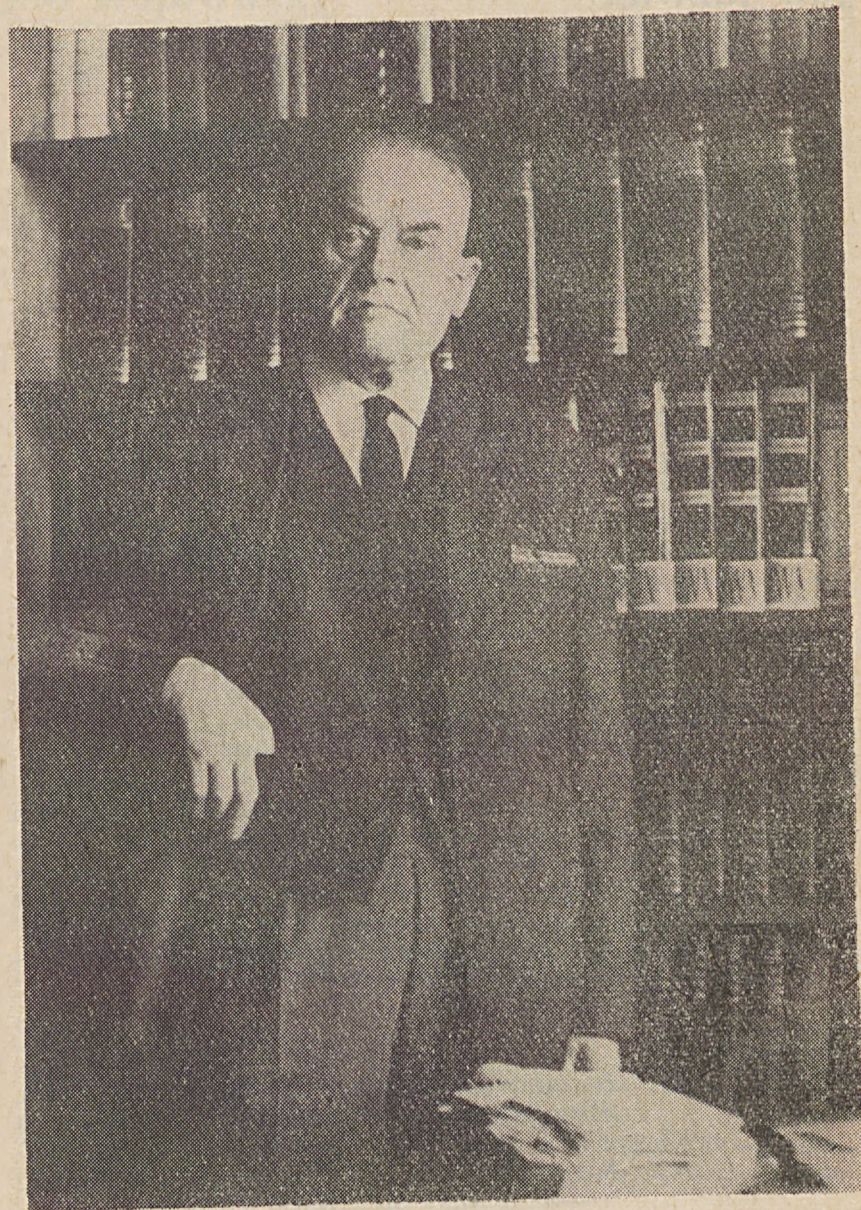
W 1949 r. uzyskał I nagrodę na ogólnopolskim konkursie za najlepsze tłumaczenia prozy rosyjskiej i radzieckiej za tłumaczenia: „Dalekie lata” Paustowskiego i „W okopach Stalingradu” Niekrasowa. Otrzymał II nagrodę (I nie przyznano) w Ogólnokrajowym Festiwalu Sztuk Rosyjskich i Radzieckich za przekład i wystawienie w teatrze radomskim „Burzy” Ostrowskiego. W 1957 r. otrzymał nagrodę woj. kieleckiego za całokształt działalności literackiej i przekład komedii Goldoniego „Gbury”.

Twórczość:

„Noce ukraińskie albo Rodowód geniusza”. Opowieść o Tarasie Szewczence (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966, 1970).

Redakcja monografii „Radom. Szkice z dziejów miasta”. (Arkady 1961).

Liczne przekłady literatury rosyjskiej i radzieckiej (m. in. Dostojewskiego, Gorkiego, Paustowskiego, Niekrasowa, Turgieniewa), włoskiej (m. in. Goldoniego) i niemieckiej.



Jan Jaźwiec

Prozaik.

Urodzony 21 kwietnia 1917 r. w kolonii Ossa koło Opoczna. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. W okresie okupacji oficer Batalionów Chłopskich. Z zawodu dziennikarz, związany jest z prasą wiejską w Krakowie. Debiutował w 1949 r. na łamach prasy jako publicysta.

Twórczość:

„Powrót do drugiej klasy”. Opowieść (Czytelnik 1954).
„Głos ojca i inne opowiadania”. (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1957).
„Narodzona w konspiracji”. Opowieść o niezwykłej szkole (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).

Jan Koprowski

Poeta.
Prozaik.
Tłumacz literatury niemieckiej.

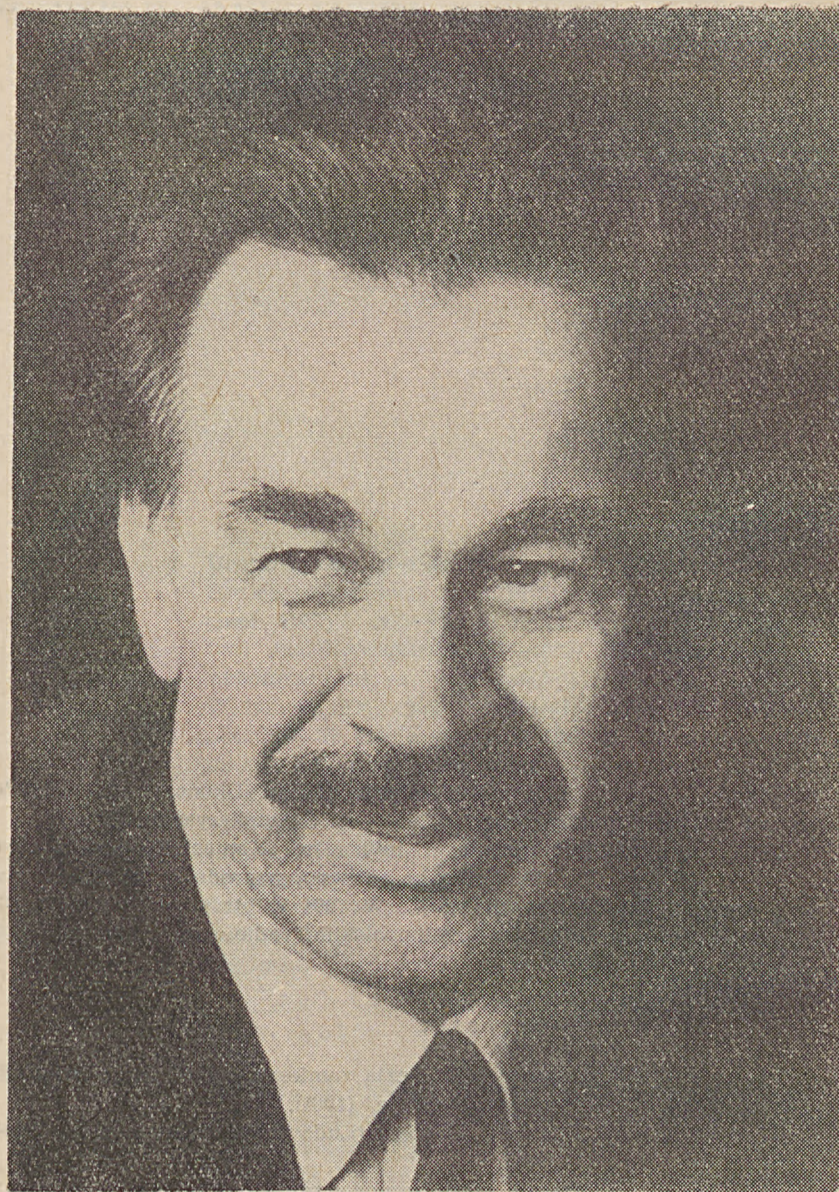
Urodzony 10 lutego 1918 r. w Korzywnicy, pow. Sandomierz. W latach 1922—1936 mieszkał w Wierzbniku. Ukończył Uniwersytet Warszawski (psychologia i historia sztuki). W czasie okupacji znalazł się w obozie Cottbus, a później w Braunschweig. Po wyzwoleniu pracownik wydziału konsularnego Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie. Po powrocie do kraju w 1947 r. osiadł w Szklarskiej Porębie, a od 1950 r. przeniósł się do Łodzi. Kierownik literacki teatrów łódzkich (1953—1964), redaktor naczelny tygodnika „Odgłosy”. Obecnie mieszka w Warszawie.

Debiutował wierszem „Wiosenna orka” zamieszczonym w piśmie „Głos Wsi” w 1934 r. Przed wojną opublikował dwa tomiki poetyckie: „Do mojej ziemi” (1936) i „Hellada we wrzoszach” (1937). W 1966 r. otrzymał nagrodę literacką miasta Łodzi za całokształt twórczości.

Twórczość:

„Z liryki obcej”. Tomik przekładów (1945).
„Droga do Warszawy”. Poezje (1946).
„Arkusze poetycki”. (Związek Literatów Polskich 1950).
„Nowa ziemia” Wiersze i pomematy. (Książka i Wiedza 1950).

„Opowieść o moim ojcu”. Powieść (Ludowa Spół-
 dzielnia Wydawn. 1956, Wydawnictwo Łódzkie 1966).
 „Sprawa Marcina Piechoty”. Powieść (Ludowa Spół-
 dzielnia Wydawnicza 1951).
 „Pejzaże polskie”. Poczcie (Wydawnictwo Łódzkie 1958).
 „Strumień życia”. Opowiadania (Wydawnictwo Łódz-
 kie 1960).
 „Studnia przeszłości”. Poczcie (Wydawnictwo Łódzkie
 1961).
 „Było to w marcu”. Opowiadania (Wydawnictwo Łódz-
 kie 1962).
 „Z południa i północy”. Odwiedziny u pisarzy. Szkice
 literackie (Śląsk 1963).
 „Powrót do kraju”. Wspomnienia (Śląsk 1964).
 „Ludzie i książki”. Szkice literackie (Wydawnictwo
 Łódzkie 1965).
 „Podróże po bliskiej Europie”. Szkice i dzienniki (Wy-
 dawnictwo Lubelskie 1965).
 „Potomkowie Tespisa”. Powieść (Wydawnictwo Po-
 znańskie 1966).
 „Swoje i bliskie”. Wybór wierszy (Wydawnictwo
 Łódzkie 1968).
 „Dom na wzgórzu”. Powieść (Śląsk 1968).
 „Teraz i zawsze”. Opowiadania (Wydawnictwo Łódzkie
 1968).
 „Na Wschodzie i na Zachodzie”. Reportaże (Wydaw-
 nictwo Łódzkie 1970).



Ada Kopcińska

Poetka.
Prozaik.

Urodzona 21 sierpnia 1942 r. Ukończyła Liceum Pedagogiczne w Ostrowcu Świętokrzyskim. Debiutowała w 1961 r. w „Kamieniu” opowiadaniem, za które dostała pierwszą nagrodę w konkursie ogłoszeni kieleckiej. W 1964 r. otrzymała pierwszą nagrodę w ogólnopolskim radiowym konkursie poetyckim.

Twórczość:

„I noszę to”. Poezja zamieszczona w tomie Szkatułka grupy „Ponidzie” (1965).
„Podlotki”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1965).
Wiersze zamieszczane w prasie regionalnej i centralnej.

Bogusław Kuczyński

Pseud.: Andrzej Wartałów, Stanisław Sielecki.
Prozaik.

Urodzony 21 stycznia 1907 r. w Pionkach, pow. Kozienice. Studiował na Politechnice Warszawskiej (1926—1927) i na Wydziale matematycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego (1927—1930). W czasie studiów współpracował z organizacją studencką „Życie”. W latach 1936—1938 redagował miesięcznik literacki „Studio”. W czasie wojny przebywał za granicą (Rumunia, Włochy, Hiszpania, Gibraltar, Londyn). W kwietniu 1948 r. powrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie. W 1956 r. należał do komitetu redakcyjnego „Pism wybranych” Zofii Nałkowskiej. Obecnie zajmuje się pracą literacką.
Debiutował w 1928 r. opowiadaniem drukowanymi pod pseudonimem Andrzej Wartałów w „Kurierze Literacko-Naukowym”.

Twórczość:

„Kobiety na drodze”. Powieść (1935).
„Starzy Ludzie”. Powieść (1938).
„Hiszpaneczka”. Opowiadania (1954).
„O powrót Barabaszów”. Opowiadania (1954).
„Przódka”. Powieść (1955).

Jadwiga Korczakowska

Poetka

Prozaik.

Autorka książek dla dzieci i młodzieży.

Urodzona 6 lutego 1906 r. w Nowej Słupi, pow. Kielce. Ukończyła szkołę dramatyczną, otrzymując dyplom Związku Artystów Scen Polskich — studiowała malarstwo. W latach 1934—1938 w Toruniu współpracownik Polskiego Radia, współredaktor miesięcznika „Teki Pomorska”. Od 1948 r. pracuje w warszawskiej rozgłośni Polskiego Radia jako autorka piosenek i słuchowisk dla dzieci; autorka scenariuszy filmów kukielkowych.

Debiutowała w 1926 r. opowiadaniem na łamach tygodnika „Kobieta w Świecie i w Domu” nagrodzonym na konkursie tego pisma.

Otrzymała wiele nagród i wyróżnień na konkursach literackich.

Twórczość:

(Uwzględniono wydania powojenne; bez drobnych utworów dla dzieci).

„*Chiński dwór*”. Powieść dla dzieci nagrodzona na konkursie „Piomyka” (wyd. 2 1946, wyd. 3 „Wiedza” 1948).

„*Dzieci podwórka*”. Opowieść nagrodzona na konkursie Koła Macierzy Szkolnej w 1939 r. (Wiedza 1946 wyd. 2).

„*Kraina wszelkich możliwości*”. Powieść dla dzieci (S. A. Krzyżanowski 1946).

„*Jędrusiowe bajki*”. (Trzaska, Evert, Michalski wyd. 3).

„*Pałac pod gruszą*”. Powieść (Nasza Księgarnia 1948, Pax 1969).

„*Narodziny statku*”. (Książka i Wiedza 1951).

„*Dwie Marysie*”. Baśń sceniczna w pięciu odsłonach według bajki ludowej (Nasza Księgarnia 1952).

„*Buteczka*”. Książka dla dzieci (Nasza Księgarnia 1957, 1959, 1967, 1968).

„*Spotkanie nad morzem*”. Książka dla dzieci (Nasza Księgarnia 1962, 1966, 1970).

„*Zuczek i marsjanie*”. Książka dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1964, 1968).

„*Przygody Joanny*”. Książka dla dzieci (Nasza Księgarnia 1967).

„*Otwarte drzwi*”. Książka dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1967).

„*Mały*”. Opowieść (Wydawnictwo Harcerskie 1968).

Czesław Michniak

Prozaik.
Reportażysta.

Urodzony 23 listopada 1918 r. w Lublinie. Nauki pobierał w Kielcach, gdzie mieszkał trzydzieści lat. Ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. W okresie okupacji żołnierz Armii Krajowej. Po wyzwoleniu dziennikarz, redaktor prasy kieleckiej, a od 1951 r. — poznańskiej. Debiutował w 1951 r. na łamach prasy literackiej jako reportażysta.

Twórczość:

„*Drewniane skrzydła*”. Opowiadania (Czytelnik 1956).
„*Opowiadania poznańskie*”. (Wydawnictwo Poznańskie 1957).
„*Losy złote i srebrne*”. Opowiadania (Wydawnictwo Poznańskie 1962).
„*Śmierć prezesa*”. Opowiadania (Wydawnictwo Poznańskie 1966).
„*Telefon od żony, dyrektorze*”. Powieść (Wydawnictwo Poznańskie 1967).

Ryszard Miernik

Poeta.
Prozaik.
Publicysta.
Rzeźbiarz.

Urodzony 21 marca 1929 r. w Suchedniowie. Ukończył filologię polską w Państwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku. Początkowo nauczyciel w szkołach średnich (m.in. w Ostrowcu Świętokrzyskim). Obecnie mieszka w Kielcach i pracuje w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej. Debiutował w 1957 r. jako poeta w „Kamienie”. Był związany z grupą poetycką „Ponidzie”. W 1966 r. otrzymał nagrodę miasta Kielc za działalność kulturalną. W 1969 r. otrzymał II nagrodę w konkursie im. J. Czechowicza za utwór poetycki „Pieśń o Michniowie”.

Twórczość:

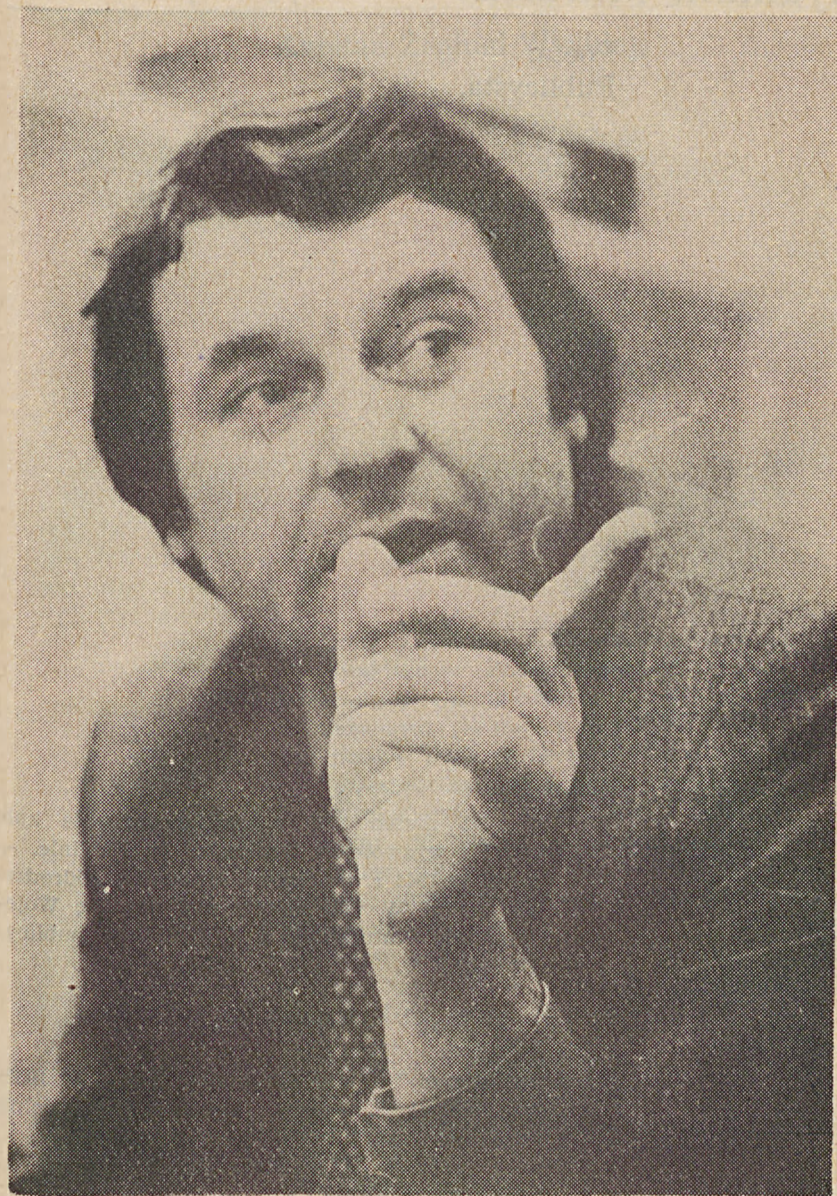
„*Matol*”. Powieść (Czytelnik 1964).
„*Strugam*”. Poezje zawarte w tomie „Szkatułka grupy „Ponidzie” (Wydawnictwo Łódzkie 1965).
„*Ciosanie*”. Powieść (Czytelnik 1966).
„*Przebiśnięgi*”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1969).
„*Pieśń o Michniowie*”. Poemat (Wydawnictwo Łódzkie 1970).
„*Civitas Kielcensis*”. Poezje (Wojewódzki Dom Kultury w Kielcach 1971).

Stanisław Mijas

Publicysta.
Działacz oświatowy.

Urodzony w 1935 r. w Luszowicach pow. Chrzańów. Ukończył studia polonistyczne w Uniwersytecie Jagiellońskim. w 1957 r. Obecnie mieszka w Kielcach. Uzyskał I nagrodę w konkursie publicystów oświatowo-wychowawczych Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich w 1971 r., II nagrodę w konkursie na publicystykę dotyczącą młodzieży wiejskiej w 1973 r. i wyróżnienie w konkursie literackim „Przemian” w 1973 r.

„Świętokrzyskie szlaki literackie”. Pisarze Kielecczyzny do 1918 r. (Wydawnictwo Łódzkie 1973).



Zygmunt Mikulski

Poeta.
Publicysta.

Urodzony 25 marca 1920 r. w Smogorzowie koło Kozienic. Po wyzwoleniu zamieszkał w Lublinie. — Debiutował w 1944 r. na łamach tygodnika „Odrodzenie” jako poeta. W 1961 r. otrzymał nagrodę Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za publicystykę literacką.

Twórczość:

„Dziesięć wierszy”. (Mała Biblioteka „Kameny” 1958).
„Spacerów lubelskie”. Poezje (Lubelska Spółdzielnia Wydawnicza 1960).
„Czerwiec przez kalkę”. Poezje (Wydawnictwo Lubelskie 1969).

Walenty Zygmunt Milenuszkin

Kapitan Żeglugi Wielkiej.

Urodzony około 1920 r. Ukończył Liceum im. J. Kochanowskiego w Radomiu. W 1937 r. przyjęty do Państwowej Szkoły Morskiej. W 1939 r. płynął w pierwszym jesiennym konwoju, który wyprowadził polskie statki z Bergen. Wojnę spędził na morzu; przeszedł kampanię śródziemnomorską w 1940 r. Potem ukończył przerwane studia morskie w Southampton. W 1956 r. uczestnik grupy 10-osobowej kapitanów polskich oddelegowanych do Egiptu do pełnienia służby na wodach Kanału Sueskiego. Debiutował w 1964 r. powieścią autobiograficzną „Wybierać kotwicę”. W 1970 r. otrzymał nagrodę literacką im. Józefa Conrada-Korzeniowskiego za książkę „Kapitanowie na piasku”.

Twórczość:

„Wybierać kotwicę”. Powieść (Wydawnictwo Morskie 1964, 1970).
„Kapitanowie na piasku”. (Wydawnictwo Morskie 1969).

Urodzony 19 lipca 1911 r. w Chrobrzu, pow. Pińczów. Ukończył gimnazjum w Pińczowie. W latach 1934—1935 studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim; nie ukończył studiów. Wrócił do rodzinnej wsi. Lata okupacji spędził początkowo w Warszawie, potem w Chrobrzu. Po wyzwoleniu członek zespołów redakcyjnych czasopism dla wsi: „Chłopskiej Drogi”, „Wsi”, „Orki” a także „Dziennika Kieleckiego”. Do niedawna kustosz Muzeum im. Jana Kochanowskiego w Zwoleniu.

Debiutował w 1936 r. na łamach prasy nowelą „Klimkowe buty”.

W 1962 r. otrzymał nagrodę II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za powieść „Mój drugi ożenek”; w 1966 r. nagrodę literacką m. Kielc.

Twórczość:

„Spowiedź” Powieść. (1937) Książka 1948, Książka i Wiedza 1951 Biblioteka „Chłopskiej Drogi”, Państwowy Instytut Wydawniczy 1953, przedmowa Marii Zmigrodzkiej, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1967).

„Wawrzek syn Wawrzyńca”. Powieść (1939, Spółdzielczy Instytut Wydawniczy 1949, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1950, 1952).

„Inkluzowe wiano”. Powieść (Książka 1946, Książka i Wiedza 1950, 1950 Biblioteka „Chłopskiej Drogi”, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1960).

„Klucz bożej Klementyny”. Opowiadania (Książka 1948, Nasza Księgarnia 1955).

„Wielkie dni”. Powieść. Dwa tomy (Książka i Wiedza 1952, Państwowy Instytut Wydawniczy 1953 Biblioteka Prasy).

„Czarcia łąka”. Powieść (Wydawnictwo MON 1953).

„Polowanie”. Opowiesci (Nasza Księgarnia 1954).

„Zapomniana wieś”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1952, 1953 Biblioteka Prasy).

„Dwa opowiadania”. (Polski Związek Łowiecki” 1957).

„Wielkie przygody małego ancykrysta”. Powieść (Iskry 1959, 1963, 1967).

„Mój drugi ożenek”. Powieść (Państwowy Instytut Wydawniczy 1961, 1962 Biblioteka Powszechna, 1965).

„Kamilla czyli spowiedź dziewczęcia”. Powieść (Wydawnictwo Literackie 1967).

„Ucieczka z raju”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1967, 1969).

„Wielkie kochanie”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).

Stanisław Mioduszewski

Prozaik.
Reportażysta.

Urodzony 17 lutego 1908 r. w Kaminskoje (Dnieprogez) na Ukrainie. Studiował w Wyższej Szkole Dziennikarskiej w Warszawie. W latach 1927—1933 marynarz. W okresie wojny od 1941 r. w marynarce wojennej na Zachodnie. Wrócił do kraju w 1946 r. W latach 1966—1969 mieszkał w Radomiu. Debiutował tomem poezji „Profile”, wspólnie z Konstantym Mikiewiczem i Romanem Goldwasserem (1934 r.).

Twórczość:

„Na wielkich budowlach Planu Sześcioletniego”. Reportaż (Wydawnictwo MON 1953).
„Pochyły rejs”. Opowiadania (Wydawnictwo MON 1955).
„Sto stopni długości wschodniej”. (Wydawnictwo Morskie 1962).
„Jachtem przez dżungle Nigerii”. (Wydawnictwo Morskie 1964).
„Pod flagą kupców ryzykantów”. Relacja z podróży do Indii. Powieść (Wydawnictwo Marskie 1969).

Edmund Niziurski

Prozaik.
Autor książek dla dzieci i młodzieży, słuchowisk radiowych i widowisk telewizyjnych.
Dramaturg.
Scenarzysta filmowy.

Urodzony 10 lipca 1925 r. w Kielcach. Maturę zdobył na tajnych kompletach, a rozpoczęte konspiracyjnie studia prawnicze ukończył w 1947 r. na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1948—1951 członek zespołu redakcyjnego tygodnika „Wieś”. Od około 1953 r. współpracownik radia. Debiutował w 1948 r. na łamach „Wsi” jako krytyk literacki. W 1955 r. otrzymał nagrodę Prezesa Rady Ministrów za powieść dla młodzieży „Księga urwisów”.

Twórczość:

„Gorące dni”. Powieść (Państwowy Instytut Wydawniczy 1951, 1952).
„W zapadłej wsi”. Reportaż (Książka i Wiedza 1953).
„Księga urwisów”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1954, 1955 Biblioteka „Płomyka”, 1956, 1958, 1960, 1962, 1964, 1965, 1966, 1969).
„Dzwonnik od świętego Floriana”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1955, 1956 Biblioteka „Płomyka”).
„Śmierć Lawrence’a”. Opowiadania (Wydawnictwo MON 1956, 1964).
„Lizus”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1956, 1958, 1963, 1966 Seria z Zebłą).

„Przystań Eskulapa”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1958, 1962).
 „Pieć manekinów”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1959).
 „Lalu Koncewicz — broda i miłość”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1959).
 „Niewiarygodne przygody Marka Piegusa”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1959, 1965, 1967).
 „Awantura w Nieklaju”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1962 Klub 7 Przygód, 1966 Klub 7 Przygód, Wydawnictwo Łódzkie 1969).
 „Fałszywy trop”. Powieść dla młodzieży (Ruch 1962).
 „Wielka heca”. Powieść dla młodzieży (Ruch 1962).
 „Nikodem czyli Tajemnica gabinetu”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1963, 1970).
 „Wyraj”. Powieść (Wydawnictwo MON 1964).
 „Sposób na Alcybiadesa”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1964 Klub 7 Przygody, 1966 Klub 7 Przygód, 1969 Klub 7 Przygód).
 „Salon wytrzeźwień”. Powieść (Czytelnik 1964).
 „Jutro klasówka”. Opowiadania dla młodzieży (Śląsk 1966, 1970 wydanie poszerzone).
 „Równy chłopak i Rezus”. Powieść (Nasza Księgarnia 1969 Seria z Zebra).
 „Siódme wtajemniczenie”. Powieść (Śląsk 1969).
 „Trzech pancernych i pół”. Opowieść (Wydawnictwo Harcerskie 1970).
 „Klub włóczykiów czyli Trzynaście przygód stryja Dionizego i jego ekipy”. Powieść (Śląsk 1970).



Klemens Oleksik

Poeta.
Prozaik.
Autor książek dla dzieci.

Urodzony 1 sierpnia 1918 r. w Zwoleniu. Studiował na Wydziale humanistycznym Uniwersytetu Poznańskiego. W okresie wojny działał w tajnym nauczaniu; związany z Batalionami Chłopskimi. Od 1960 r. przebywa w Olsztynie.
Debiutował w 1945 r. na łamach prasy literackiej jako poeta.

Twórczość:

- „Wiersze”. (Biblioteka Oddziału Wiejskiego Zw. Zaw. Literatów Polskich 1948).
„Zbudowali miasto duże”. Książka dla dzieci (Nasza Księgarnia 1960).
„Powołanie Daniela”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1953, 1954 Biblioteka Prasy, Iskry 1961 wyd. poszerz.).
„Czarownica znad Beldan”. Książka dla dzieci (Nasza Księgarnia 1959, 1968).
„Ma Agata gęś siodlatą”. Książka dla dzieci (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1959).
„Drzewo życia”. Poezje (Pojezierze 1961).
„Dobre i złe przygody parobka Roztropka”. Książka dla dzieci (Pojezierze 1962).
„Legenda o diamentowym pierścieniu”. Książka dla dzieci (Pojezierze 1964).
„Spalony”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1967).
„Pięć poematów”. (Pojezierze 1970).

Józef Ozga-Michalski

Poeta.
Prozaik.
Publicysta.

Urodzony 8 marca 1919 r. w Bielinach koło Kielc. Ukończył gimnazjum im. Żeromskiego w Kielcach (1939). W czasie okupacji działacz podziemia, żołnierz Batalionów Chłopskich i Armii Ludowej dowódca oddziałów partyzanckich. Po wyzwoleniu działacz polityczny i społeczny. Od 1947 r. poseł na Sejm, w latach 1952—1956 wicemarszałek Sejmu. Członek Rady Państwa, Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa. W 1951 r. został członkiem Światowej Rady Pokoju. Debiutował jako poeta na łamach miesięcznika szkolnego „Młodzi Idą” w 1937 r. Członek grupy poetyckiej „Gołoborze” (przed 1939 r.).

Twórczość:

- „Pieśni buntu”. Poezje (1937).
„Gołoborze”. Poezje wspólnie z Jerzym Krzeczkovskim, Marianem Przeźdźkiem i Marianem Sołtyśkiem (1938).
„Łysica gwarzy”. Godki Świętokrzyskie (1938).
„Oberek świętokrzyski”. Poezje (Kielce 1945).
„Poemat nowosielecki”. (Kielce 1946).
„O człowieku, czołgu i mieczu”. Poezje (Wydawnictwo Ludowe 1949).
„Parafialne zwierciadło”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1950).
„Ludowy potok”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1951).
„Niezwyczajna podróż”. Reportaż z ZSRR (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1953, 1954).
„Lutnia wiejska”. Wybór poezji w opracowaniu Antoniego Olchy (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1954).

- „Nocna przygoda”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1955).
- „Smutne i wesołe”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1956).
- „Kartki partyzanckie”. Poczje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1958).
- „Polska”. Poemat (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1959).
- „Światowid”. Poczje (Państwowy Instytut Wydawniczy 1959).
- „Druga strona księżyca”. Poczje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1961).
- „Ballady: Świętokrzyskie, kaukaskie, tatarskie, tureckie, chińskie” (Wydawnictwo Lubelskie 1962).
- „Walc karnawałowy”. Poczje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1963).
- „Dzień stworzenia”. Poczja (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1964).
- „Pełnia”. Poczje. Przedmowa Juliana Przybosa (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1965).
- „Wieczory na Łysej Górze”. Opowiadania (Wydawnictwo Lubelskie 1966).
- „Sciernisko”. Poczje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1968).
- „Zielony Wezuwiusz”. Poczje (Wydawnictwo Lubelskie 1968).
- „Poczje wybrane”. Słowo wstępne autora, wybór Wiesława Myśliwskiego (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1968 Biblioteka Poetów XX Wieku).
- „Młodzik”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969, 1970).
- „Czyścić”. Poczje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).



Jan Bolesław Ozóg

Poeta.
Prozaik.
Eseista.

Urodzony 1 marca 1913 r. w Nienadówce koło Kolbuszowej. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1935 r. stały współpracownik miesięcznika „Okolica Poetów”. W okresie okupacji w tajnym nauczaniu, od 1943 r. członek Armii Krajowej, uczestnik walk partyzanckich. W latach 1944—1951 mieszkał w Radomiu, był wykładowcą języka polskiego w szkołach średnich, m.in. przez pięć lat w Liceum im. Jana Kochanowskiego. Od 1950 r. w Krakowie.

Debiutował w 1933 r. na łamach miesięcznika „Okolica Poetów”. W 1948 r. uzyskał jedną z nagród w konkursie Polskiego Radia za nowelę „Ząb mamuta”. W 1957 r. otrzymał nagrodę literacką województwa Rzeszowskiego. W 1967 r. nagrodę literacką II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za całokształt twórczości poetyckiej ze szczególnym uwzględnieniem tomu poezji „Spokój”.

Twórczość:

„Wyjazd wnuka”. Poezje (1937).

„Arkusze poetycki”. Poezje (1938).

„Ogień i makolągwa”. Poezje (1939).

„Kraj”. Poezje (Związek Zawodowy Literatów Polskich Kraków 1945).

„Muzea wiejskie”. Szkic (Wieś 1946).

„Jęj Wielki Wóz”. Poezje (Związek Zawodowy Literatów Polskich Kraków 1947).

„Światła planów”. Poezje (Czytelnik 1953).

„Anegdota wiejskie”. Satyra (Wydawnictwo Literackie 1954).

„Do Łądu Dobrej, Nadziei”. Poezje (Czytelnik 1956).

„Scigani”. Powieść (Wydawnictwo Literackie 1956).



„Wiersze wybrane”. (Państwowy Instytut Wydawniczy 1957).
 „Zielony wiatr”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1958).
 „Kula”. Opowieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1958).
 „Pani młoda”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1959).
 „Chustka”. Opowiadanie (Czytelnik 1959).
 „Gdzie powój woła”. Poezje (Państwowy Instytut Wydawniczy 1961).
 „Odstępca”. Opowiadania (Wydawnictwo Literackie 1962).
 „Popiół mirtowy i inne opowiadania”. (Czytelnik 1962).
 „W dzień gdy noc”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1963).
 „Dzikie jabłko”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1964).
 „Ucieczka”. Poezje (Wydawnictwo Lubelskie 1965).
 „Poezje wybrane”. Wybór i przedmowa Jerzego Kwiatkowskiego (Wydawnictwo Literackie 1965).
 „Jemiola”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966).
 „Spokój”. Poezje (Państwowy Instytut Wydawniczy 1967).
 „Kalectwa”. Poezje (Czytelnik 1968).
 „Mury”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1968).
 „Bracia”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1969).
 „Kiedy ptaki odleciały”. Opowiadania (Państwowy Instytut Wydawniczy 1969).
 „Ziemia wielkanocna”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).
 „Cienie ziemi”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).
 „Poezje wybrane”. Wstęp autora (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970 Biblioteka Poetów XX Wieku).
 „Wyspa Barbanis”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1973).

Prozaik.
 Reportażysta.
 Publicysta.

Urodzony 9 kwietnia 1915 r. w Busku-Zdroju. Studiował na Wydziale humanistycznym Uniwersytetu Warszawskiego i socjologię na Uniwersytecie Łódzkim. W okresie opukacji działał w tajnym nauczaniu; związany z Batalionami Chłopskimi. Po wyzwoleniu w Łodzi — członek zespołu redakcyjnego tygodnika „Wieś”. Obecnie współpracownik prasy łódzkiej. Debiutował w 1945 r. na łamach prasy jako publicysta.

Twórczość:

„Morga ziemi”. Opowiadanie (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1952).
 „Kowale”. Opowiadania (Iskry 1954).
 „Swaty”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1954).
 „Nowe skiby”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1954).
 „Diabeł w Żydowicach”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1955).
 „Zielony szlak”. Szkice publicystyczne (Wydawnictwo Łódzkie 1960).
 „Dwa wygnania”. Opowiadanie (Wydawnictwo Łódzkie 1960).
 „Magdalena w nocy”. Opowiadania (Wydawnictwo Łódzkie 1962).
 „Powtórna śmierć Boryny”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1965).
 „Dziadek i róże”. Powieść (Wydawnictwo Łódzkie 1968).
 „Narodziny Gerty”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).
 „Z zapisków kronikarza”. Szkice publicystyczne (Wydawnictwo Łódzkie 1969).
 „Nad Wisłą i Pilicą”. Reportaże wspólnie z Tadeuszem Konwickim (Książka i Wiedza 1953).

Bogdan Pasternak

Poeta i publicysta

Urodzony 30 lipca 1932 r. w Dołach Biskupich, pow. Opatów. Ukończył Wydział filologiczno-historyczny Uniwersytetu Łódzkiego. Kilka lat mieszkał w Starchowicach, gdzie był sekretarzem propagandy KP PZPR i nauczycielem historii. Od 1970 r. jest redaktorem miesięcznika społeczno-kulturalnego „Przemiany”.
Debiutował w 1960 r. w „Kamieniu” jako poeta.

Twórczość:

„Wiklinowe słowa”. Zeszyt wierszy w tomie „Szkatułka grupy „Ponidzie” (1963).
Wiersze często publikowane w Magazynie Niedzielnym „Słowa Ludu”.

Zacheusz Pawlak

Urodzony 6 lipca 1922 we Florianowie, pow. Zwoleń. Od 1937 r. uczeń Gimnazjum Mechanicznego przy Szkołach Technicznych w Radomiu. W tym czasie był zastępowym VII Radomskiej Drużyny Harcerskiej. W czasie okupacji początkowo członek Tajnego Harcerstwa i Związku Walki Zbrojnej. Od 6 stycznia 1943 do 2 kwietnia 1944 więzień Majdanka; sanitariusz, udział w obozowym ruchu oporu. W 1945 r. wrócił do kraju; maturę uzyskał w 1946 r.; następnie ukończył Akademię Medyczną (1951). Kierownik Obwodowej Przychodni Lekarskiej PKP w Radomiu. Debiutował w 1939 r. na łamach czasopisma Szkół Technicznych w Radomiu „Sprzęgło” wierszem „Wieczór zimowy” i artykułem „Wspomnienia z obozu zimowego w Krynicy”.

Twórczość:

„Przeżyłem”. Wspomnienia z więzienia radomskiego i obozów koncentracyjnych (Pax 1968, wydanie poszerzone 1973).

Stefania Perzanowska

Urodzona 26 sierpnia 1900 r. w Warszawie. Gimnazjum i studia uniwersyteckie oraz doktorat z medycyny w Warszawie. Od 1936 r. w Radomiu. W czasie okupacji od 1939 r. w konspiracji: Związek Walki Zbrojnej, później Armia Krajowa. 11 listopada 1942 r. aresztowana i wywieziona do obozów koncentracyjnych, kolejno do: Majdanka, Oświęcimia, Ravensbruck. W 1945 r. wróciła do kraju (w końcu maja). Po wojnie ordynator Szpitala Miejskiego w Radomiu wspólnie z dr Tochtermannem.

Debiutowała wspomnieniem nadesłanym na konkurs Polskiego Czerwonego Krzyża, za które otrzymała II nagrodę. Autorka szeregu artykułów zamieszczanych w specjalnym — obozowym — rocznym numerze „Przeglądu Lekarskiego”. Jeden z tych artykułów otrzymał nagrodę Premiera Cyrankiewicza.

Twórczość:

Artykuły wspomnieniowe drukowane na łamach „Przeglądu Lekarskiego”; w 1973 r. „Okupacyjna służba zdrowia w Radomiu i jej rola w ruchu oporu”.

„Gdy myśli do Majdanka wracają”. Wspomnienia (Wydawnictwo Lubelskie 1970).



Andrzej Piwowarczyk

Poeta.
Prozaik.
Tłumacz literatury czeskiej.

Urodzony 14 października 1919 r. w Dąbrowie Górniczej. Usunięty ze szkoły średniej za działalność lewicową. — Później uczeń radomskiego gimnazjum, członek grupy poetyckiej „Zagwie”. Po wyzwoleniu w latach 1947—1951 korespondent pism polskich w Pradze. W latach 1952—1955 członek zespołu redakcyjnego tygodnika „Nowa Kultura”. Debiutował w 1937 r. poematem „Chwila wieczorna”.

Twórczość:

„Chwila wieczorna”. Poemat (1937).
„Lato niebyle”. Poemat (1937—1938).
„Ziarna godzin”. Poezje (1937—1938).
„Podróż czechosłowacka”. Reportaże (Czytelnik 1952).
„Pamiętnik przyjaciół”. Opowiadania poświęcone pamięci „żagwiarzy” (Iskry 1955).
„Królowa?”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1956, 1956).
„Stary zegar”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1956, 1956).
„Maskary”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1957).
„Kapitan Gleb opowiada”. Powieści sensacyjne (Wydawnictwo MON 1958, 1960).
„Anthropoid atakuje”. Opowiadanie (Wydawnictwo MON 1959 Biblioteczka Żółtego Tygrysa).
„Drugi rzut”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1961 seria „Labirynt”).
„Otwarte okno”. Powieść sensacyjna (Wydawnictwo MON 1961 seria „Labirynt”, Iskry 1963 Seria z Kogutem).
„Jarmark znaczków polskich”. Wspólnie z Janiną Wierzbowską (Nasza Księgarnia 1966).

Krystyna Salaburska

Prozaik.
Autorka książek dla młodzieży i słuchowisk radiowych.

Urodzona 13 lutego 1924 r. w Kielcach. Z zawodu aktorka, występowała w teatrach Łodzi i Poznania. Od 1955 r. mieszka w Warszawie. Debiutowała w 1954 r. na łamach prasy jako prozaik.

Twórczość:

„Konflikt”. Powieść (Czytelnik 1956).
„Krzysztof”. Sztuka w 3 aktach (Centralna Poradnia Amatorskiego Ruchu Artystycznego 1958).
„Spotkanie z diablem”. Opowiadania (Nasza Księgarnia 1958).
„Twarz Pana Boga”. Opowiadania (Książka i Wiedza 1959).
„Piotr”. Dramat (Centralna Poradnia Amatorskiego Ruchu Artystycznego 1961).
„Szczury błękitnego nieba”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1961, 1965) nagrodzona na konkursie wydawnictwa.
„Maski”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1964).
Razem z Kazimierzem Dębickim: „Nieprzetarty szlak”. Opowiadania (Wydawnictwo Harcerskie 1965).

Stanisław Skoneczny

Poeta.
Prozaik.

Urodzony 25 lutego 1910 r. w Radomiu. Uczęszczał do szkoły średniej w Radomiu; ukończył Wydział Leśny Państwowej Średniej Szkoły Rolniczej w Żyrowicach koło Słonimia. Studiował w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Od 1929 r. należał do Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej i Komunistycznej Partii Polski. W 1932 r. jako członek egzekutywy Komitetu Okręgowego KPP w Radomiu aresztowany i skazany na cztery lata więzienia. W 1935 r. redagował i wydawał pismo „Nurty”. W 1938 r. był współorganizatorem grupy poetyckiej „Zagwie” i redaktorem czasopisma o tej samej nazwie. W okresie okupacji członek sztabu Dowództwa Okręgu Wojskowego Kieleckiego i do 1940 r. redaktor tygodnika „Wolność” — organu podziemnej organizacji wojskowej. W 1940 r. komendant Okręgu Wojskowego Radomskiego. Od 1942 r. w Batalionach Chłopskich. Po wyzwoleniu od 1946 r. w Krakowie. W latach 1946—1948 współorganizator i dyrektor Domu Kultury „Pod Baranami”. W latach 1948—1951 zastępca redaktora naczelnego „Dziennika Literackiego”.

Debiutował w 1931 r. tomem poezji „Słońce za murem”. W 1950 r. otrzymał nagrodę literacką Ziemi Krakowskiej.



Halina Snopkiewicz-Gałka

Prozaik.

Autorka książek dla młodzieży.

Twórczość:

- „Inne słowa”. Poezje (1937).
„Ziemia była szeroka”. Poezje (1938).
„Nie milknie pieśń”. Poezje (1939).
„Z lasu”. Poezje (Instytut Naukowo-Społeczny Radom 1945).
„Wierni ziemi”. Poezje (Związek Zawodowy Literatów Polskich Oddział Wiejski 1947).
„Pleban z Chodla”. Poemat (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1950).
„Wiersze wybrane”. (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1951).
„Kostka Napierski”. Poemat (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1951).
„Jak gałąź”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1955).
„Obraz świata”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1957).
„Ptak pod chmurą”. Poezje (Czytelnik 1959).
„Wizje”. Poezje (Czytelnik 1961).
„Uroki”. Poezje (Państwowy Instytut Wydawniczy 1962).
„Koło”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1962).
„Zaklecie”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1963).
„Pod Wielkim Wozem”. Powieść oparta na motywach działalności komunistycznej w Radomiu (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1965).
„Poezje wybrane”. (Wydawnictwo Literackie 1966).
„Istnienie”. Poezje (Państwowy Instytut Wydawniczy 1968).
„Objawienia”. Poezje (Czytelnik 1970).
„Powietrze”. Poezje (Wydawnictwo Literackie 1970).

Urodzona 16 kwietnia 1934 r. w Zawierciu. Okupację spędziła z matką i bratem we wsiach woj. kieleckiego. Do szkoły średniej uczęszczała w Skarżysku-Kamiennej, i Zawierciu, gdzie uzyskała maturę w 1951 r. Studiowała w Akademii Medycznej w Warszawie.

Debiutowała w 1962 r. jako tłumacz z języka greckiego i powieścią dla młodzieży „Słoneczniki”. W 1967 r. otrzymała nagrodę „Naszej Księgarni” za powieść „Tabliczka marzenia”.

Twórczość:

- „Słoneczniki”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1962, 1966, 1968).
„Paladyni”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1964).
„Piękny statek”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1964, 1965, 1970, 1973).
„Drzwi do lasu”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966, 1968, 1972).
„Tabliczka marzenia”. Powieść dla młodzieży (Nasza Księgarnia 1967, 1969).
„Karygodna zabawa”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).
„Do pewnego stopnia”. Wrażenia z podróży morskiej (Nasza Księgarnia 1970).

Józef Stompor

Prozaik.

Urodzony 30 maja 1922 r. w Mircu koło Starachowic. Ukończył Akademię Medyczną w Warszawie. W okresie okupacji od 1943 r. żołnierz Armii Krajowej i Batalionów Chłopskich, po wyzwoleniu w Ludowym Wojsku Polskim.

Twórczość:

- „Leśne noce”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1958).
- „Partyzant od Starego”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1960, 1967, 1968 wyd. uzupełn.).
- „Człowiek z lancetem”. Powieść (Wydawnictwo MON 1964, 1965 wyd. poszerz.).
- „Szpital pod jodłami”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1966, 1968).
- „Orły”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1968).
- „Rapsodia Świętokrzyska”. Opowiadania (Książka i Wiedza 1968).
- „Człowiek z lancetem i inne opowiadania”. (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1970).

Malwina Szczepkowska

Prozaik.

Eseistka.

Autorka audycji radiowych.

Urodzona 30 lipca 1909 r. w Pińczowie. Ukończyła filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1940 r. w Warszawie, a po powstaniu w 1944 r. wywieziona do obozu w Pruszkowie. Od 1945 r. na Wybrzeżu w Gdańsku. Współorganizator Oddziału Gdańskiego Związku Literatów Polskich. Prowadziła Teatr Oświaty Gdańskiego Zespołu Artystycznego, później kierownik literacki Państwowego Teatru „Wybrzeże”. W latach 1953–1956 reżyser w Państwowym Teatrze w Toruniu, a w 1956–1957 w Teatrze im. Bogusławskiego w Kaliszu. Od 1957 r. kierownik Działu Artystycznego Polskiego Radia w Gdańsku. Prowadzi też teatr dla młodzieży szkolnej „Gdańskie Studia Rapsodyczne”. Debiutowała w 1929 r. na łamach prasy codziennej jako poetka.

Twórczość:

- „Dom na prowincji”. Powieść (1933).
- „Lokator”. Nowela (1933).
- „Schody w górę”. Powieść w dwóch tomach (1934 Biblioteka „Tygodnika Ilustrowanego”).
- „Dom chorych dusz”. Powieść (1938, Wydawnictwo Poznańskie 1957, 1960).
- „Muszę kłamać”. Powieść (1939).
- „Maska profesora Brandla”. Powieść (Wydawnictwo Poznańskie 1959).
- „Tajemnica za każdymi drzwiami”. Powieść (Wydawnictwo Poznańskie 1959).
- „20 lat teatru na Wybrzeżu”. Wspomnienia i obserwacje (Wydawnictwo Morskie 1968).

Andrzej Szczypiorski

Prozaik.
Publicysta.

Urodzony 3 lutego 1924 r. w Warszawie. Studiował w Akademii Nauk Politycznych w Warszawie. W okresie okupacji żołnierz Armii Ludowej. Po wyzwoleniu dziennikarz, m.in. w Radomiu jako redaktor naczelny „Życia Radomskiego”, później redaktor Polskiego Radia w Katowicach. Attaché prasowy ambasady polskiej w Kopenhadze. Od 1955 r. w Warszawie.

Debiutował w 1946 r. na łamach prasy jako publicysta.

Twórczość:

„Ojcowie epoki i inne opowiadania”. (Czytelnik 1955).
„Z daleka i z bliska”. Reportaże, felietony, szkice (Czytelnik 1957).

„Czas przeszedł”. Powieść (Iskry 1961).

„Godzina zero”. Powieść (Czytelnik 1961).

„Ucieczka Aba”. Powieść (Iskry 1962, 1963).

„Portret znajomego”. Reportaże (Iskry 1962).

„Lustra”. Powieść (Czytelnik 1963).

„Za murami Sodomy”. Powieść (Czytelnik 1963, 1964 Biblioteka Powszechna).

„Polowanie na lwy”. Opowiadania (Iskry 1964).

„Podróż do krańca doliny”. Powieść (Iskry 1966).

„Kraól Swierczewski-Walter”. W dwudziestą rocznicę śmierci (Zarząd Główny ZBOWiD 1967).

„Niedziela, godzina 21.10”. Wybór felietonów radiowych 1964—1967 (Czytelnik 1968).

Jako Maurice S. Andrews:

„Dymisja nadinspektora Willburna”. Powieść sensacyjna (Iskry 1959 Klub Srebrnego Klucza).

„Zagadka w Punham”. Powieść sensacyjna (Iskry 1960 Klub Srebrnego Klucza).

Razem z Joe Alexem (Maciejem Słomczyńskim) i Noelem Randonem (Tadeuszem Kwiatkowskim):
„Pod szlachetnym koniem”. Powieści i opowiadania (Iskry 1963 Klub Srebrnego Klucza).

Konstanty Tarnowski

Poeta.

Urodzony 4 lutego 1918 r. w Ożarowie, pow. Opatów. i Meszka w Starachowicach i pracuje w Fabryce Samochodów Ciężarowych.
Debiutował w 1960 r. w „Kamieniu”.

Twórczość:

„Nad brzegiem”. Poezje w tomie Szkatułka grupy „Ponidzie”. (1965).

Wiersze zamieszczane w „Magazynie Słowa Ludu”.

Andrzej Wasilewski

Eseista.
Krytyk literacki

Urodzony 22 września 1928 r. w Radomiu. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1950—1959 członek zespołu redakcyjnego tygodnika „Nowa Kultura”; w latach 1959—1961 redaktor naczelny czasopisma „Ojczyzna”. W latach 1961—1963 na placówce dyplomatycznej w Rzymie. Od 1963 r. członek zespołu redakcyjnego tygodnika „Kultura”, redaktor naczelny Państwowego Instytutu Wydawniczego.

Debiutował w 1948 r. na łamach miesięcznika „Twórczość” jako krytyk literacki. W 1969 r. otrzymał nagrodę „Miesięcznika Literackiego” za tom esejów „Cywilizacja i literatura”.

Twórczość:

- „500 zagadek literackich”. (Wiedza Powszechna 1960, 1962, 1966, 1970).
„Paszport do Włoch”. Konfrontacje. Szkice eseistyczne (Iskry 1966, 1967).
„Cywilizacja i literatura”. Eseje (Wydawnictwo Literackie 1970).
Opracował razem z Witoldem Nawrockim: „Zachodem poszły dzieje”. Antologia opowiadań (Wydawnictwo Poznańskie 1970).

Janina Wójcicka

Poetka.
Prozaik.

Urodzona w Klimontowie Sandomierskim. Po ukończeniu szkoły średniej w Sandomierzu studiowała na Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. W okresie międzywojennym nauczycielka szkół podstawowych, a następnie wykładowca literatury na Uniwersytecie Ludowym w Radzicach (pow. Opoczno) i w Różynie (Wołyń). Podczas okupacji brała udział w ruchu oporu jako łączniczka Komendy Głównej Batalionów Chłopskich.

Debiutowała przed 1939 r. na łamach czasopisma młodzieży wiejskiej „Wici”. W czasie wojny publikowała wiersze w prasie konspiracyjnej, a dwa tomiki poezji zostały wydane przez tajne drukarnie Batalionów Chłopskich.

Twórczość:

- „Czynom i prochom”. Poezje (1946).
„Z dna ciemności”. (1946) Poezje.
„Ziarna piasku”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1958).
„Balbisia, Dezydery i działka”. Powieść (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1960).
„Wielorakie dni”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1961).
„Krawędź nadziei”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1965).
„Z bocznego toru”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1967, 1970 wyd. rozszerzone).
„Róża jawy i snu”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1969).
„Światłocienie”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1971).
„Koloryt zmierzchu”. Poezje (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1972).

Leon Wudzki

Prozaik.

Urodzony 23 sierpnia 1903 r. w Skarżysku-Kamiennej. Ukończył Wydział humanistyczny Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1920—1929 robotnik, w latach 1935—1936 członek redakcji miesięcznika „Lewy Tor”. Działacz społeczny i polityczny. Członek Polskiej Partii Socjalistycznej. Po wyzwoleniu przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Kielcach. Od 1949 r. w Warszawie.

Twórczość:

„Jutro będzie lepiej”. Powieść t. 1 „Dzieciństwo” (Książka i Wiedza 1951, t. 2 „Echa Października” (Książka i Wiedza 1953), t. 3 „W walce” (Książka i Wiedza 1954).

„O Ludwiku Waryńskim”. Szkic (Wiedza Powszechna 1956).

„Kowale”. Powieść (Czytelnik 1959).

„Dziennik studenta”. Powieść (Państwowy Instytut Wydawniczy 1961).

Andrzej Zatorski

Poeta.

Urodził się 16 maja 1929 r. w Warszawie. Od przeszło dwudziestu lat mieszka i pracuje w Starachowicach. Jest operatorem radiowym w Fabryce Samochodów Ciężarowych. Debiutował w 1955 r. w „Kamieniu”.

Twórczość:

„Dom białych śal”. Poezje zawarte w tomie Szkatułka grupy „Ponidzie” (1965).

Wiersze zamieszczane w „Magazynie Słowa Ludu”.

Zygmunt Zeydler-Zborowski

Prozaik.

Autor słuchowisk radiowych, sztuk scenicznych.

Urodzony 8 lutego 1911 r. w Kielcach. Ukończył Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Warszawskiego. Po wyzwoleniu urzędnik Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego. W latach 1949—1951 na placówkach w Mediolanie i Rzymie. W latach 1952—1955 referent prasowy Polskiej Akademii Nauk, w latach 1956—1962 redaktor telewizji.

Twórczość:

„Targ w Benevento”. Opowiadania (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza 1955).

„Spacer po suficie”. Powieść sensacyjna (Iskry 1957, 1959 Klub Srebrnego Klucza).

„Czarny Mercedes”. Powieść sensacyjna (Iskry 1958 Klub Srebrnego Klucza).

„Akcja Rudolf”. Powieść sensacyjna (Iskry 1963 Klub Srebrnego Klucza).

„Gość z Londynu”. Powieść (Czytelnik 1968 Seria z Jamnikiem).

„Złoty centaur”. Powieść (Iskry 1969 seria Powieść co Miesiąc).

„Zbrodnia na Cyrhli Toporowej”. Powieść (Czytelnik 1970 Seria z Jamnikiem).

„Nawet umarli kłamią”. Powieść sensacyjna (Iskry 1971 Klub Srebrnego Klucza).

„Prawda rodzi nienawiść”. Powieść (Iskry 1971 „Poco Miesiąc”).

„Czerwona nitka”. Powieść (Czytelnik 1971 Seria z Jamnikiem).

„Czwartek, godzina 22”. Powieść (Iskry 1972 Powieść co Miesiąc).

„Dziewczyna w męskiej koszulce”. Powieść (Iskry 1973 Powieść co Miesiąc).

„Pieczeń sarnia”. Powieść (Czytelnik 1973 Seria z Jamnikiem).

Jako Emil Zorr: „Piąta runda”. Powieść (Awir 1947).

Tadeusz Zimecki

Prozaik

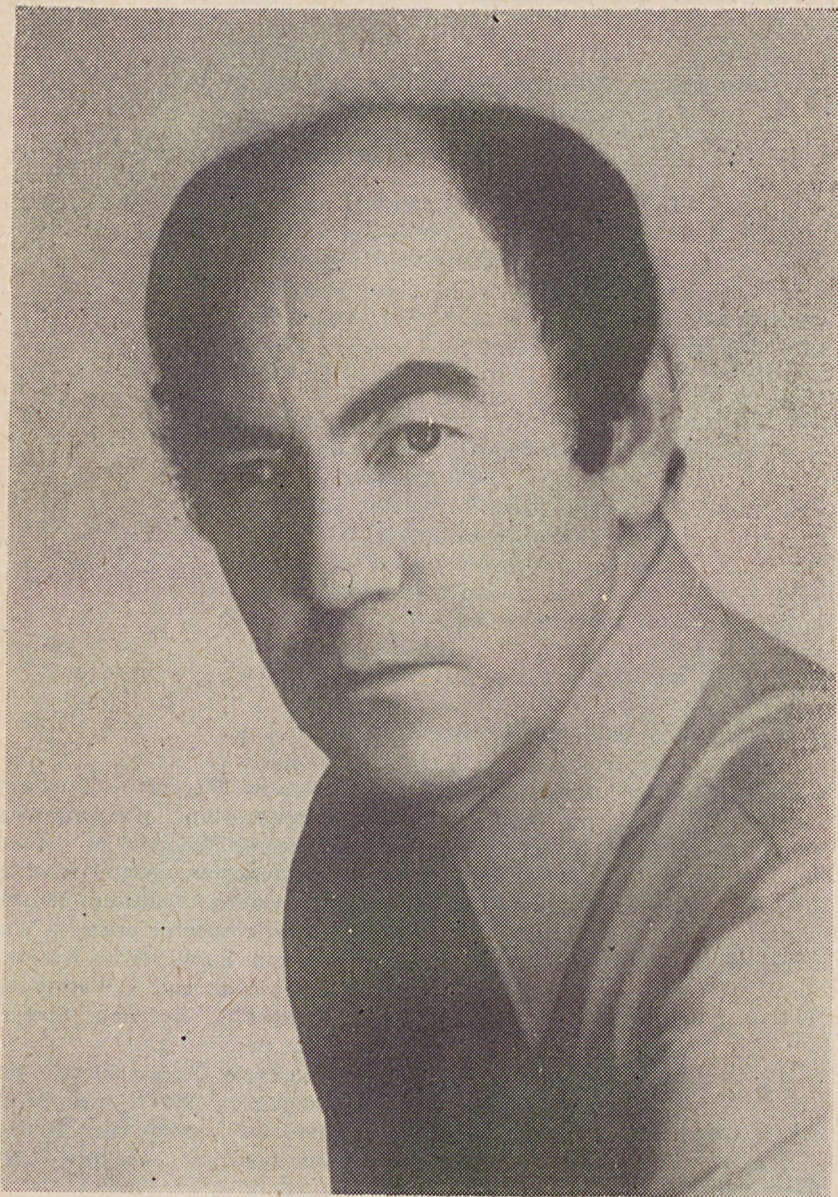
Reportażysta.

Scenarzysta filmowy.

Autor słuchowisk dla młodzieży.

Urodzony 7 sierpnia 1929 r. w Warszawie. Studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W 1947 r. rozpoczął pracę w Radomiu w redakcji „Życia Radomskiego” jako reporter, później redaktor. Pracował również w kieleckim Oddziale Polskiej Agencji Prasowej. W 1953 r. rozpoczął pracę w Warszawie w Naczelnej Redakcji Publicystyki Krajowej Polskiego Radia (audycje cykliczne: „Warszawska Fala”, „Muzyka i Aktualności”, Redakcja Społeczna), gdzie pracuje do dziś.

Debiutował na łamach „Życia Radomskiego” jako reporter w 1947 r. Otrzymał w 1961 r. nagrodę im. Juliana Bruna i w 1964 r. wyróżnienie Ministra Obrony Narodowej za opowieść radiową „Niemaschleba”.



Twórczość:

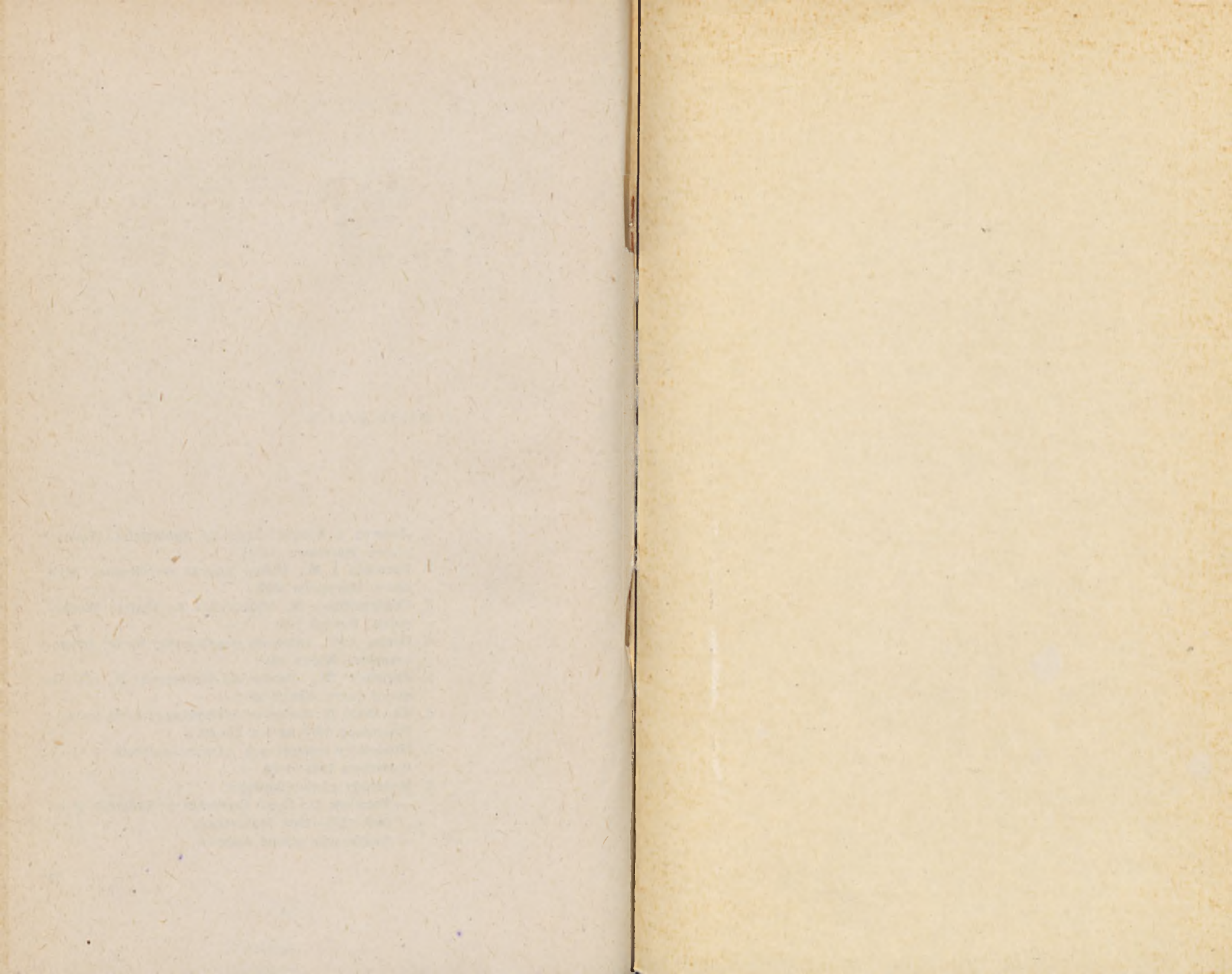
- „Aleją Dobrej Nadziei”. Reportaże (Wydawnictwo Poznańskie 1963).
„Niemaszchleba”. Opowieść (Czytelnik 1964).
„Ptaki okaleczone”. Publicystyka (Wydawnictwo Poznańskie 1966).
„Klub wyższego wtajemniczenia”. Opowieść dla młodzieży (Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych 1966, 1969 Biblioteka Błękitnych Tarcz).
„Demostenes 43”. Opowiadania (Wydawnictwo MON 1969).
„Podróż doliną rzeki”. Reportaże (Wydawnictwo Poznańskie 1969).
„Virtuti dla Karakula”. Opowiadanie dla młodzieży (Wydawnictwo Harcerskie 1970 Ważne Sprawy Dziewcząt i Chłopców).
„Łatwiej wystrzelać bandę Jima”. Opowiadanie dla młodzieży. (Horyzonty 1971 Ważne Sprawy Dziewcząt i Chłopców).
„Kto zasypia spokojnie nie licząc baranów”. Satyra (Wydawnictwo Poznańskie 1972).



760
2.20.11.17
21.24

Bibliografia

1. *Autorzy i książki Ludowej Spółdzielni Wydawniczej*. Warszawa [1971].
2. Bartelski L. M.: *Polscy pisarze współcześni*. Wyd. nowe. Warszawa 1972.
3. Chadzinikolau N., Mańkowski J.: *Pisarze Wielkopolski*. Poznań 1971.
4. Gisges J. M.: *Antologia współczesnej litryki świętokrzyskiej*. Kielce 1947.
5. Januszek St., Brodowska-Skoneczna E.: *Ziemia mojej duszy*. Kielce 1971.
6. Kawiorski H.: *Radomski archipelag czterech ścian*. — *Przemiany* 1973 nr 4 s. 21—22.
7. *Słownik współczesnych pisarzy polskich t. 1—4*. Warszawa 1963—1966.
8. Materiały niepublikowane:
 - Tomczyk D.: *Życie literackie w Radomiu w latach 1815—1968*. Maszynopis
 - Informacje własne autorów.



Cena zł 10,—
na MFRK

Biblioteka im. Załuskich
Radom



640352